

PARAULA I VIDA

La gràcia de recomençar

si fos possible recomençar? Refer els camins equivocats i tornar a néixer? I si això que ens sembla impossible als homes, fos possible per a Déu? Arriba el temps de l'Advent! El temps de l'esperança!

La fràgil i petita virtut que reneix cada matí i ens manté vius, joiosos i en vetlla.

El Senyor que va venir humil i pobre en el pessebre de Betlem, el Senyor que tornarà gloriós a judicar els vius i els morts i a inaugurar el seu Regne de glòria, aquest mateix Senyor, ara vol arribar al teu cor, a la teva vida, i canviar-la. I vol fer-te testimoni d'aquesta vinguda amb les teves pobres paraules i el teu esquit poder. Però és que Ell tot ho pot! ¿T'ho creus això?

Ve el Senyor! Obrim-li les portes de bat a bat, ja que ens regala la primavera de la seva salvació. Tu pots canviar, i ser tot un altre. Fia't d'Ell i deixa'l entrar dins les teves estances secretes, la teva consciència, i no li amaguis res. «*Encomana al Senyor els teus camins, confia en Ell, deixa'l fer*» (Salm 37,5). Ell ja et coneix i et vol perdonar... Trobaràs el camí de la felicitat més autèntica, la que calma la set d'amor infinit i veritable que hi ha en tu, en cada persona, en tots...

M'agrada viure i predicar que l'Advent és aquest gran temps de l'esperança, el temps de recomençar. No està ja tot dit i fet en les nostres vides. I encara menys en temps de pandèmia... No hem de sentir l'esclavatge d'haver de ser com érem o com els altres creuen que som... Podem ser, amb l'ajuda del Senyor, tal com Ell ens ha volgut i ens vol: fills seus!

Podem millorar, canviar, convertir-nos, **recomençar**... perquè la Llum arriba, i qui la rep quedarà totalment il·luminat. Deixa-la penetrar en tu i irradia-la als qui t'envolten. Comença a creure i a caminar en la direcció del que esperes. Això és l'esperança.

El Crist ve per quedar-se a compartir les nostres vides. Cada **Eucaristia** és la seva vinguda humil i plena de la Vida i l'Amor que tot ho transformen. Per això cada Eucaristia ens fa el do de l'esperança, ens renova el do de l'Esperit Sant i ens envia, units en un sol Cos, amb una missió renovada. I és que jo, tu, tots, «som una missió», diu el Papa Francesc.

Tot preparant el Nadal, **el profeta Isaïes** ens fa escoltar les grans profecies del que Déu pot fer si el deixem actuar i l'acollim amb cor d'infants renascuts. **Joan el Baptista** ens recorda que cal obrir rutes enmig dels deserts de les existències grises i perdudes, febles i vulnerables, que portem, perquè Déu pugui arribar a tots, especialment als més destrossats i empobrits. I sobretot **la Verge Maria**, amb el seu humil espòs **Sant Josep**, ens indiquen que només els nets de cor veuran Déu, i ens animen a donar-li-ho tot, sense condicions, a aquest Infant Diví que ens serà regalat de nou per Nadal. Siguem persones d'esperança i sembrem la confiança i la tendresa entorn nostre. En el món que ens toca de viure, aquesta és la gran aportació dels cristians: una esperança plena d'amor a Jesús. Joiós Advent!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Assemblea de Càritas Catalunya

Càritas d'Urgell va assistir, el dimecres 10 de novembre, a l'Assemblea de Càritas Catalunya, que es va celebrar a Sant Feliu de Llobregat, a la Casa de l'Església d'aquest bisbat.

Mons. Agustí Cortés va fer la salutació inicial i, més tard, Mons. Javier Vilanova i el President de Càritas Catalunya, Francesc Roig, van presentar la jornada als representants dels equips directius dels deu bisbats amb seu a Catalunya.

Es va treballar sobre la creació d'un grup motor de treball en xarxa de totes les diòcesis que permetrà una visió de conjunt de les Càritas diocesanes i les parroquials.

Del bisbat urgell-lità hi van assistir el Delegat episcopal, Mn. Jaume Mayoral, i la Coordinadora general de Càritas d'Urgell, la Sra. Marta Fortuny.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Que Déu t'acompanyi!»

Ara té més de seixanta anys. Fa uns dies m'explicava que cada matí, quan marxava de casa per anar a l'escola, la mare l'acomiadava dient-li: «Que Déu t'acompanyi!» i ell se senyava tot afegint: «En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant». I cap a l'escola. Cada dia, tot succeint-se primària, secundària, batxillerat, els estudis a la universitat i els primers anys de treball professional, fins que deixà la llar familiar al casar-se. Ell ho ha continuat amb els seus fills. Ha esdevingut signe familiar.

Ara la mare ha superat els noranta anys. L'edat i la malaltia li han fet obli-

dar noms de persones, esdeveniments, records, però sempre que va a veure-la, quan, acabant la visita, el fill li fa el petó de comiat, ella li diu: «Que Déu t'acompanyi!» i somriu. I torna a les seves absències. El fill confessa que en els anys d'adolescència, algunes vegades, sentia una certa incomoditat quan la mare repetia davant els amics: «Que Déu t'acompanyi». És cert que llavors o passats els anys, més d'un amic o amiga li ha expressat que sentien una certa enveja davant la benedicció de la seva mare. «Honra el teu pare d'obra i de paraula i obtindràs la seva benedicció» (Sir 3,8).

La benedicció dels pares sobre els fills és una acció de gràcies, una lloança a Déu. Alhora, és un reconeixement agraït dels dons de Déu i de l'acció de la seva gràcia i pregària fervent que prepara per rebre'ls.

És una pregària confiada per obtenir els dons del Pare de tots. Demanar la benedicció de Déu sobre els fills, és una tradició arrelada en la tradició cristiana de pregària confiada i esperançada. Demanar la benedicció pels fills és, també, un acte del seu lliurament al Pare, compromís d'acompanyament perquè rebin els seus dons i la seva gràcia com

a penyora de futur. Els pares beneeixen, invocant el Pare amb el senyal de la creu per demanar-li que aboqui els seus dons sobre els fills. És una acció que dona vida i que té com a font el Pare. Beneeixen perquè, sentint-se beneïts, volen les mateixes benediccions per als seus fills. «Quan una terra beu la pluja que la rega sovint i dona plantes bones als qui la conreen, vol dir que té part en la benedicció de Déu» (He 6,7).

No ens cansem de demanar que Déu els acompanyi.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

La gracia de recomenzar

¿Y si fuese posible volver a comenzar? ¿Rehacer los caminos equivocados y volver a nacer? ¿Y si esto que nos parece imposible para el hombre fuese posible para Dios? ¡Llega el tiempo de Adviento! ¡El tiempo de la esperanza! La pequeña y frágil virtud que renace cada mañana y nos mantiene vivos, alegres y despiertos.

El Señor que vino humilde y pobre en el pesebre de Belén, el Señor que volverá glorioso a juzgar a vivos y muertos, y a inaugurar su Reino de gloria, ese mismo Señor ahora quiere llegar a tu corazón, a tu vida, y cambiarla. Y quiere hacerte testigo de esta venida con tus pobres palabras y tu insignificante poder. ¡Pero es que Él lo puede todo! ¿Te lo crees?

¡Viene el Señor! Abrámosle las puertas de par en par, ya que nos regala la primavera de su salvación. Tú puedes cambiar y ser otro. Confía en Él y déjale entrar en tus estancias secretas, en tu conciencia, y no le escondas nada. «*Encomienda tu camino al Señor, confía en Él, y Él actuará*» (Salmo 37, 5), Él ya te conoce y te quiere perdonar... Encontrarás el camino de la felicidad más auténtica, la que calma la sed de amor infinito y verdadero que hay en ti, en cada persona, en todos nosotros...

Me gusta vivir y predicar que el Adviento es el gran tiempo de la esperanza, el tiempo de recomenzar. No está ya todo dicho y hecho en nuestras vidas. Y menos aún en tiempos de pandemia... No tenemos que sentir la atadura de tener que ser como éramos o como los demás creen que somos... Podemos ser, con la ayuda del Señor, tal como Él nos ha querido y no quiere: ¡hijos suyos! Podemos mejorar, cambiar, convertirnos, **recomenzar**... porque llega la Luz, y quien la reciba quedará totalmente iluminado. Déjala penetrar en ti e irrádiala a los que te rodean. Empieza a creer y a caminar en la dirección de lo que esperas. Eso es la esperanza.

Cristo viene para quedarse a compartir nuestras vidas. Cada **Eucaristía** es su llegada humilde y llena de la Vida y del Amor que todo lo transforma. Por eso, cada Eucaristía es el don de la esperanza, nos renueva el don del Espíritu Santo y nos envía, unidos en un único Cuerpo, con una misión renovada. Y es que yo, tú, todos, «somos una misión», dice el Papa Francisco.

En los preparativos de la Navidad, **el profeta Isaías** nos hace escuchar las grandes profecías de lo que Dios puede hacer si le dejamos actuar y le acogemos con el corazón de niños renacidos. **Juan el Bautista** nos recuerda que hay que abrir caminos en medio de los desiertos de las existencias grises y perdidas, débiles y vulnerables, que llevamos, para que Dios pueda llegar a todos, especialmente a los más destrozados y empobrecidos. Y sobre todo, la **Virgen María**, con su humilde esposo **San José**, nos indican que sólo los limpios de corazón verán a Dios, y nos animan a dárselo todo, sin condiciones, a este Niño Divino que nos será regalado de nuevo en Navidad. Seamos personas de esperanza y sembremos la confianza y la ternura a nuestro alrededor. En el mundo en que nos toca vivir, ésta es la gran aportación de los cristianos: una esperanza llena de amor a Jesús. ¡Gozoso Adviento!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Trobada interdiocesana de Pastoral de la Salut

La Delegació de la Pastoral de la Salut del Bisbat d'Urgell, a través de Mn. Ignasi Navarri, s'ha fet present a la XXXIII Trobada interdiocesana de Pastoral de la Salut, celebrada el 6 de novembre, al Seminari Conciliar de Barcelona, amb el lema: «Acompanyar el qui sofreix.»

Les dues conferències portaven com a títol, «La mort i l'eutanàsia en la societat actual», de la Dra. Montserrat Esquerda, Directora de l'Institut Borja de Bioètica; i «Pandèmia i salut mental: com acompanyar amb equips transversals», a càrrec de Mn. Sebastià Aupí, coordinador del servei d'assistència religiosa de l'Hospital Universitari Dr. Josep Trueta de Girona, i del Sr. Josep Antoni Boix, responsable d'atenció espiritual i religiosa de Sant Joan de Déu.

La trobada fou presidida per Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar de Terrassa, i responsable de la Pastoral de la Salut de la CET.

Preparant la Trobada de Taizé.

La trobada europea de joves que proposa la comunitat de Taizé per Cap d'Any, ha estat convocada a Torí, segons que es va anunciar a Wroclaw el desembre de 2019. Es va postposar un any a causa de la pandèmia de la Covid-19, i ara tindrà lloc del dimarts 28 de desembre de 2021 al dissabte 1 de gener de 2022.

Un grup de joves del Bisbat d'Urgell hi viatjarà acompanyats per Mn. Ivan Ayala i la Coordinadora de Pastoral Juvenil, M. Carme Girart. Malgrat que la situació sanitària no posa les coses fàcils, ja s'ha anunciat que en la mesura que sigui possible, els joves participants seran acollits en famílies o en allotjaments col·lectius (cen-

tres parroquials i escoles). Les oracions de migdia tindran lloc a les esglésies del centre de la ciutat i les oracions del capvespre, al centre d'exposicions Lingotto. El programa del matí es durà a terme a les parròquies i, a la tarda, hi haurà tallers a diferents llocs de la ciutat, seguint les traces del que dona sentit a la trobada.

Alguns esdeveniments es retransmetran per internet per permetre la participació dels que no puguin acudir a Torí.

Trobada amb les Gnes. Missioneres Filles de l'Immaculat Cor de Maria.

L'Arquebisbe Joan-Enric va aprofitar la Festa del Sant Crist, per retre visita breu però intensa a la nombrosa comunitat de Religioses Missioneres Filles de l'Immaculat Cor de Maria, a la ciutat de Balaguer.

Fou rebut per la Superiora de la comunitat i tingué una trobada joiosa amb totes les religioses d'aquesta comunitat d'ancianes, mol-

tes malaltes, que ja han acabat el seu servei més actiu i ara pregunten molt per la diòcesi i pel Bisbe, per la congregació i per les vocacions d'especial consagració. Totes han gastat la seva llarga vida en el servei dels germans i la donació sense condicions a les persones necessitades, especialment als malalts.

L'Arquebisbe les animà i encoratjà a sentir la utilitat de les seves vides lliurades i de l'amor que tenen pel Senyor, que saben transformar en lloança i pregària. L'Arquebisbe els va portar notícies diocesanes i eclesials, i les animà a participar activament en l'etapa diocesana del Sínode.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

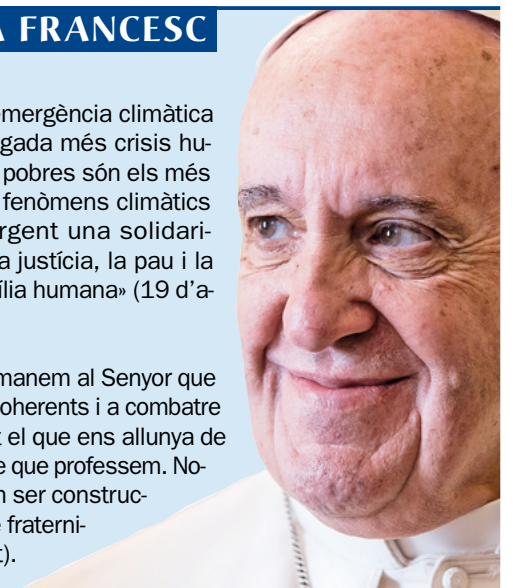

@Pontifex: «No hi ha millor manera de resar que posar-se com Maria en una actitud d'obertura, de cor obert a Déu: "Senyor, el que Tu vulguis, quan Tu vulguis i com Tu vulguis"» (14 d'agost).

@Pontifex: «Déu no ve a deslliurar-nos dels problemes, que sempre sorgeixen, sinó a salvar-nos del veritable problema: la falta d'amor. Aquesta és la causa profunda dels nostres mals personals, socials, internacionals i ambientals. Pensar només en un mateix és el pare de tots els mals» (17 d'agost).

@Pontifex: «L'emergència climàtica genera cada vegada més crisis humanitàries i els pobres són els més vulnerables als fenòmens climàtics extrems. És urgent una solidaritat basada en la justícia, la pau i la unitat de la família humana» (19 d'agost).

@Pontifex: «Demaneu al Senyor que ens ajudi a ser coherents i a combatre amb valentia tot el que ens allunya de la veritat i de la fe que professem. Només així podrem ser constructors d'unitat i de fraternitat» (25 d'agost).

La Festa del Sant Crist de Balaguer torna a ser molt viscuda

Mons. Joan-Enric Vives va presidir de nou la celebració central en la Festa del Sant Crist de Balaguer, la Missa solemne amb la que els balaguerins es van posar sota la protecció del Sant Crist, encapçalats per les autoritats locals: el Paer en cap, Il·lm. Sr. Jordi Ignasi Vidal, així com el seu consistori, el President del Consell Comarcal de la Noguera, Il·lm. Sr. Miquel Plensa, i el Subdelegat del Govern espanyol a Lleida, Sr. José Crespin. Van concelebrar la celebració, el nou Rector del Santuari, Mn. Joan Pujol, i també hi va assistir qui ha estat prop de 20 anys portant el Santuari, Mn. Pau Vidal, així com sacerdots de l'arxiprestat i d'altres punts de la diòcesi. També van ser presents les religioses de la comunitat de clarisses del Sant Crist. El Santuari es va poder omplir de fidels, una vegada ja superades les limitacions establertes per les autoritats sanitàries a causa de la pandèmia, i l'ambient festiu es va fer present, en un dia assolellat que va permetre la trobada personal a l'entrada del temple.

Fou una celebració emocionant pel retorn dels fidels a mostrar la seva devoció al Sant Crist, a qui van poder venerar passant pel cambriol, i ben a prop de la Mare de Déu d'Almatà, present en totes les festes al Santuari. En acabar la missa, els devots i amics del Santuari, juntament amb l'Associació per a les obres del Santuari van voler fer un reconeixement de la tasca realitzada per Mn. Pau Vidal. Mons. Joan-Enric Vives també el va felicitar pel seu aniversari, amb el que compleix 92 anys, i que se celebra en aquests mateixos dies de novembre, i va elogiar i agrair el consell i el suport que n'ha rebut en els anys.

L'Arquebisbe d'Urgell va fer referència en la seva homília a la capacitat de ressorgiment de l'ésser humà en els moments difícils, com els que s'han viscut durant la pandèmia i que encara es viuen. Va fer un record per les persones mortes durant aquest temps: «Avui, els sacerdots, els diaques, les monges, tots vosaltres amb les autoritats al davant els posem en mans

del Sant Crist de Balaguer. Li demanem que els salvi, que els doni la vida eterna, que els faci intercessors nostres, i que ajudin les seves famílies, a tots aquells que els ploren... potser ja sembla que hagi passat molt, però quan un ha perdut una persona molt estimada i no li ha pogut fer el dol, no l'ha pogut acomiadar, és molt greu, quant de dolor. En aquest dia del Sant Crist, com us agraeixo que hàgiu pujat tant i tants!»

Va glossar la gran devoció al Sant Crist: «Ens sentim portadors d'aquest deute que tenim amb les nostres tradicions i amb els nostres antecessors, venim aquí a portar-li tot el cor de la comarca, de Balaguer i de les poblacions veïnes, els vius i els difunts, els infants i els joves, i els més grans. Estem pujant i estem aquí, el Poble de Déu que prega al seu Senyor que el defensi, el posem al davant...». També va voler recordar que estem iniciant un Sínode: «El Papa Francesc, que va designar aquest Santuari, Basílica, ens ho demana i li hem de respondre com a fidels d'aquesta basílica menor de manera especial. Hem de caminar junts, uns i altres, per trobar una major escolta, per dialogar més, a dins de l'Església i amb tothom. L'Església és portadora d'una paraula viva i eficaç que ve de Déu, i que traspasa amb diàleg i amb amor, i amb respecte per les opinions.»

En acabar la celebració, l'Associació que ha donat suport per les obres de restauració de l'antiga portalada romànica del temple i els fidels i devots del Sant Crist van voler fer un obsequi d'un llibre de fotos del Santuari a Mn. Pau Vidal, en signe de reconeixement de la tasca que ha dut a terme en els darrers 19 anys al capdavant del temple i de les seves activitats, i l'església li va dedicar un sentit i emocionat aplaudiment d'homenatge. Mn. Vidal va dir unes paraules d'agraïment a tots els implicats al llarg d'aquests anys en la gestió del Santuari del Sant Crist, especialment als sacerdots que l'han ajudat i a la comunitat de religioses.

Després, les autoritats, juntament amb Mons. Vives, van fer la tradicional baixada, acompanyats del poble fidel, fins a la Plaça Mercadal i a l'Ajuntament de la ciutat, per cloure la festa de celebració.

Homenatge a Mn. Pau Vidal

VISQUEM L'ADVENT

El gran misteri

«**G**ermans meus, avui celebrem el començament de l'Advent...». Així comença Sant Bernat el seu conegut *Sermó sobre l'Advent I*, en el que explica perquè li diem així a aquest període litúrgic: «Perquè els infortunats fills d'Adam, descurant les veritats saludables, s'aferren amb preferència a les coses fràgils i transitòries. No és sobre la vanitat sinó sobre la veritat que s'ha dit: "La coneixereu, i ella us farà lliures" (cf. Jn 8,32). Doncs vosaltres, germans meus, a qui Déu revela com als infants les coses que romanen ocultes als savis i prudents d'aquest món, apliqueu acuradament tots els vostres pensaments a allò que és veritablement saludable, pondereu curosament la raó d'ésser de l'Advent i pregunteu qui és aquell que ve, per a què ve, quan ve i d'on ve. Aquesta és una curiositat lloable i saludable; perquè l'Església no celebraria l'Advent amb tanta pietat, si aquest últim no ens ocultés algun gran misteri.»

És en aquest context que ens capbussarem durant els propers diumenges en una reflexió sobre el signe del Pessebre, amb la inspiració del Sant Pare Francesc i la seva Carta apostòlica *Admirabile signum*. El Papa ens diu del Pessebre que «és com un Evangelí viu, que sorgeix de les pàgines de la Sagrada Escripura. La contemplació de l'escena del Nadal, ens convida a posar-nos espiritualment en camí, atrets per la humilitat d'Aquell que s'ha fet home per a trobar a cada home. I descobrim que Ell ens estima fins al punt d'unir-se a nosaltres, perquè també nosaltres puguem unir-nos a Ell».

Quin és aquest gran misteri del que ens parla Sant Bernat? Si contemplem pacientment la representació d'aquest esdeveniment que és el naixement de Jesús podrem deixar, potser, que el misteri de l'encarnació del Fill de Déu se'ns manifesti amb la senzillesa de l'amor més pur.

Mn. Jaume Mayoral

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / Sl 121 / Mt 8,5-11]. Sant Sadurní, Serni o Cerni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Dimarts [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, verge i màrtir.

1. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37]. Sant Eloi, bisbe de No-

yon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dijous [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ Divendres [Is 29,17-24 / Sl 26 / Mt 9,27-31]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC).

4. ■ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers,

i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.; beat Francesc Gálvez, prev. franciscà i mr. al Japó, nat a Utiel.

5. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Ba 5,1-9 / Sl 125 / Fl 1,4-6.8-11 / Lc 3,1-6]. Sant Dalmau o Dalmai (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

Diumenge I d'Advent (C)

COMENTARI

«Molt aviat sereu alliberats»

Comencem un nou any litúrgic amb el primer diumenge d'Advent. Preparar-nos per a la primera vinguda de Crist ens ha d'ajudar per a estar a punt per a la segona vinguda. I el que ens diuen les lectures ens ajuden a saber què hem de fer ara i aquí. L'evangeli comença parlant dels signes de la fi dels temps: *Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles... l'estelada del cel trontollarà.* Però aquest és el moment de la victòria final de Crist: *Veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.* S'atansa l'hora del gran triomf final. Jesús demana que ens hi preparem: *Estigueu atents. Que l'excés de menja i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor... Estigueu alerta pregant en tota ocasió.* Són paraules que ens serveixen per a preparar-nos pel proper naixement de Crist, per a la seva primera vinguda.

La lectura de l'AT ens parla del naixement del fill de David: *Aquells dies, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat.* Aquest plançó és, evidentment, Jesús per al naixement del qual ens preparem en aquest temps d'Advent. Ja ens diu Jeremies que ell serà el salvador del poble: *Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.* Ens preparem per a rebre aquell que és la vida i la felicitat de tots els homes, el bé suprem que podem desitjar. Si Jesús ens convida a preparar-nos amb la pregària, amb la sobrietat, amb atenció al Senyor, sant Pau a la segona lectura ens recorda: *Que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom.* I després subratlla: *Ja va rebre l'ensenyament sobre la manera d'agradar a Déu: avanceu encara més i més.* No ens cal buscar coses extraordinàries per a preparar-nos per al Nadal: l'amor a vessar per tothom, manifestat en la sobrietat (per poder ajudar els altres), en la pregària, en la des preocupació de les coses de la terra.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 33,14-16)

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *A vós elevo la meva ànima, Senyor.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / feu que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor fidel / per als qui guarden la seva aliança. / El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels, / els revela la seva aliança. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 3,12-4,2)

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vaureu rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 21,25-28.34-36)

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.

Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta pregant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 33,14-16)

Ya llegan días —oráculo del Señor— en que cumpliré la promesa que hice a la casa de Israel y a la casa de Judá. En aquellos días y en aquella hora, suscitaré a David un vástago legítimo que hará justicia y derecho en la tierra. En aquellos días se salvará Judá y en Jerusalén vivirán tranquilos, y la llamarán así: «El Señor es nuestra justicia.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *A ti, Señor, levanto mi alma.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas, / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Las sendas del Señor son misericordia y lealtad, / para los que guardan su alianza y sus mandatos. / El Señor se confía con sus fieles / y les da a conocer su alianza. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 3,12-4,2)

Hermanos:

Que el Señor os colme y os haga rebosar de amor mutuo y de amor a todos, lo mismo que nosotros os amamos a vosotros; y que afiance así vuestros corazones, de modo que os presentéis ante Dios, nuestro Padre, santos e irreprochables en la venida de nuestro Señor Jesús con todos sus santos.

Por lo demás, hermanos, os rogamos y exhortamos en el Señor para agradar a Dios; pues comportaos así y seguid adelante. Pues ya conocéis las instrucciones que os dimos, en nombre del Señor Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 21,25-28.34-36)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habrá signos en el sol y la luna y las estrellas, y en la tierra angustia de las gentes, perplejas por el estruendo del mar y el oleaje, desfalleciendo los hombres por el miedo y la ansiedad ante lo que se le viene encima al mundo, pues las potencias del cielo serán sacudidas. Entonces verán al Hijo del hombre venir en una nube, con gran poder y gloria.

Cuando empiece a suceder esto, levantaos, alzad la cabeza; se acerca vuestra liberación. Tened cuidado de vosotros, no sea que se emboten vuestros corazones con juergas, borracheras y las inquietudes de la vida, y se os eche encima de repente aquel día; porque caerá como un lazo sobre todos los habitantes de la tierra.

Estad, pues, despiertos en todo tiempo, pidiendo que podáis escapar de todo lo que está por suceder y manteneros en pie ante el Hijo del hombre.»